

ZBELÍTOVSKÝ ZPRAVODAJ

ročník VIII.

číslo 2

2. července 2018

výtisk zdarma

Oprava části silnice začne už v létě

Na březnovém zasedání zastupitelé projednali a schválili opravu části hlavní komunikace, procházející napříč Zbelítovem. Nový povrch dostane jen úsek silnice o délce 412 metrů. Začíná na dolní návsi zhruba u rybníka a končí téměř u prodejny Jednoty. Plánovaný rozpočet činí 2 065 557 Kč včetně DPH, přiznaná dotace od Krajského úřadu 50 procent z této částky. Ta bude zúčtována až po dokončení zakázky. Do výběrového řízení se přihlásily firmy Strabag, a.s., Stareko CZ Písek a Vialit Soběslav spol. s r.o. Za nejnižší cenu 2 272 725,26 Kč včetně DPH vysoutěžil zakázku Strabag a.s. Musí ji bezpodmínečně dokončit do 31. srpna jinak firmě hrozí penále. Starostka proto očekává, že samotné práce se rozběhnou už v teď červenci. Ještě předtím nechala v dotčeném úseku prověřit odbornou firmou ze Strakonice stav kanalizace. A kupodivu, kamera v celé délce vedení neodhalila žádný problém, který by vyžadoval řešení. Vedení je „čisté“, jen místy málo hluboko. V tomto úseku se počítá s uzavírkou, objížděnou a dočasným omezením dopravy. „To je hlavní důvod, proč jsme realizaci opravy naplánovali na dobu prázdnin. V letních měsících je frekvence jízd školního autobusu méně častá,“ vysvětlila starostka.

-et-

K bývalému kravínu vznikne nová silnice

Starostka a zastupitelé se rozhodli vyjít vstříc požadavku podnikatele Martina Říhy, který pro své podnikání odkoupil objekt bývalého kravína. Ten chce zrekonstruovat a z Milevska sem přesunout svoji firmu Interiéry Říha. K tomu však nutně potřebuje řádnou příjezdovou cestu. V minulosti používaná panelová cesta je dnes už naprosto propadající. Cesta okolo bytovky také neodpovídá přísným parametrům, tak se rozhodl vybudovat cestu úplně novou. Svůj námět projednával se starostkou a došli k přijatelnému řešení pro obě strany.

Využije se současná silnice k mateřské škole. U ní se zruší stávající parkoviště pro pár aut a přesune se do dvora v MŠ. Vedle budovy současné obecní garáže se terén vhodně upraví, aby nová silnice mohla pokračovat k potoku. Přes něj se vybuduje pevný můstek, odpovídající budoucímu dopravnímu zatížení. A odtud už silnice povede dál po louce až k objektu podnikatele. Aby však k tomuto mohlo vůbec dojít, musí obec tyto pozemky sama vlastnit. S jejich majiteli je tedy musela směnit. Co se financování týká, veškeré náklady na vybudování úseku od můstku k bývalému kravínu si uhradí Martin Říha sám. Obec zafinancuje opravu můstku a jeho napojení na stávající komunikaci. Na tento projekt bylo vypsáno výběrové řízení, do něhož se přihlásily čtyři firmy: Služby Města Milevska, Luwex a.s., Jiří Hruža, stavební a zemní práce a Vladimír Charypar Stavebniny Bernartice a stavební práce. Ten z nabídky později odstoupil kvůli realizaci jiné zakázky v totožném termínu. Zastupitelé přiřkli zakázku domácí firmě Jiřího Hruzy, jehož cenová nabídka 498 107,85 Kč včetně DPH byla nejnižší. Část nákladů ve výši 248 000 Kč pokryje obec dotací z Programu obnovy venkova. I tato zakázka se bude realizovat už nyní o letních prázdninách.

Eva Taterová

Přijela k nám pout'! Tak nazvaly členky Českého svazu žen zábavné odpoledne pro děti k jejich svátku. Prostranství vedle prodejny se tak v sobotu 2. června odpoledne proměnilo v jednu velkou pout' se vším, co k ní patří. Na děti čekalo deset stanovišť včetně prodejního stánku s poutovými cukrovinkami. K máni bylo „šťěstí za korunu,“ fyzická se prověřovala pomocí zdvihu dvou pěnových činek, lehoučkových jako pírků. Odměnu si děti vytočily na kole štěstí. Jinde se střídalo na krepové rúže ze vzduchu-vek, do špalků zatloukaly hřebíky nebo chytaly ryby. Co na tom, že prut ukončoval místo splávku hřebík a rybu představovala prázdná pivní lahev? O kus dál se prolézalo tunelem, míčky vrhaly přímo do lví tlamy a ještě dál se na schodech shazovaly kuželky. Zvláštní disciplínou byla chůze na chůdách a odvážlivci mohli vybírat hned ze třech velikostí. Zkrátka, všude děti získávaly nějakou odměnu a všichni ve finále pak malý odznak na památku. Pořadatelkám to v outfitech slušelo moc a vypadaly jako opravdová děvčata od kolotoče. Patří jim díky a uznání za skvělé a nápaditě připravenou akci. Svoji premiéru zažil i party stan a sety k posezení, obojí pořídila obec teprve nedávno. Po skončení soutěží si tak na své přišli i dospělí. Ladislav Kofroň s Pepou Špánkem jim vyhrávali na své harmoniky. Muziku pod širým nebem na vozembouch skvěle doprovázel Jarda Šimák. Zábavné odpoledne plné soutěží a her si nenechalo ujít přes 60 dětí a příležitost sousedského posezení zase dospělí. foto archiv ČSŽI-et-

Zasedání zastupitelstva obce

Ve druhém čtvrtletí se zastupitelé sešli jenom dvakrát - 11. dubna a 23. května. Třetí jejich zasedání proběhlo již těsně po uzavěrci tohoto čísla Zbelítovského zpravodaje (ZZ) ve středu 27. června. Bližší informace z tohoto zasedání přinese příští poprázdňinové vydání.

Na dubnovém zasedání zastupitelé vybírali nejvhodnějšího dodavatele na opravu místní komunikace a pověřili starostku uzavřením smlouvy s ním. Podrobnější informace přináší článek na titulní straně tohoto ZZ. Dále jednohlasně schválili snížení počtu členů v zastupitelstvu pro nadcházející volební období. Jejich počet klesne ze současných devíti na sedm. Schválili také dokument Místní akční plány rozvoje vzdělávání ORP Milevsko. Souhlasili, že žadatelem a realizátorem projektu MAP rozvoje vzdělávání II bude MAS Střední Povltaví z.s. I to, že obec jako zřizovatel mateřské školy souhlasí s jejím zapojením do projektu Místní akční plán rozvoje vzdělávání II. Dále zastupitelstvo schválilo propachtovat 0,28 ha na části pozemku 453/1 soukromému zemědělci Martinu Kubíčkově a uzavřít s ním řádnou smlouvu.

Na zasedání 23. května se zastupitelé podrobně zabývali okolnostmi kolem plánované opravy můstku na potoce pod mateřskou školou a jeho napojení na stávající komunikaci. Druhý článek na titulní straně informuje detailněji i o této chystané výstavbě. -et-

Personální změna na obecním úřadu

Účetní obce Mirku Štědranskou od poloviny července trvale nahradí Radka Šimková. Ta účetnictví pro několik obcí v okolí Milevska už vykonává a práci tak dobře zná. Do Zbelítova na obec bude dojíždět individuálně dle svého časového rozvrhu. Veřejnosti se tato změna nijak nedotkne, v době úředních hodin bude k dispozici tak jako nyní starostka Markéta Honzíková. Mirka Štědranská pracovala u obce od roku 1990. Nyní se rozhodla své dlouholeté působení u obce již ukončit a nastoupit do předčasného důchodu. -et-

Úklid a údržba obce

Údržbu veřejného prostranství a další potřebné práce pro obec budou ještě do 30. září zajišťovat stávající dvě pracovnice Radka Smrtová a Jana Chvojanová. -et-

Bliží se komunální volby

V pátek 5. a sobotu 6. října 2018 proběhnou v České republice volby do zastupitelstev obcí - komunální volby. Máte právo kandidáty volit, ale můžete se také do komunální politiky sami aktivně zapojit. V případě úspěšného zvolení se tak stát právoplatnými členy nového zastupitelstva a další čtyři roky ovlivňovat jeho činnost. Do voleb mohou jít volební strany a politická hnutí, sdružení nezávislých kandidátů a nezávislí kandidáti. Rozhodnete-li se vstoupit do voleb jako sdružení nezávislých kandidátů nebo jako nezávislý kandidát, musíte ke kandidátní listině připojit petici s podpisy, podporující Vaši kandidaturu. Tu Vám mohou podepsat pouze místní voliči. S ohledem na počet obyvatel ve Zbelítově musí petice nezávislého kandidáta obsahovat 17 právoplatných podpisů. Oba tiskopisy si můžete vyzvednout u starostky Markéty Honzíkové nebo na pověřeném úřadu v Milevsku. Kandidátka spolu s peticí musí být doručena starostce obce nebo pověřenému úřadu v Milevsku nejpozději do **31. července do 16 hodin**. -et-

Zasedačka už je opravená

V rozpočtu obce pro letošní rok se počítalo i s částkou 100 000 Kč na renovaci pohostinství. Ta zahrnovala především opravu přilehlé zasedací místnosti. Ta byla reprezentativní už jenom stěží a zásah tak potřebovala jako sůl.

Nejdříve došlo k odstranění palubkových obkladů, odškrábání nánosů barev ze stěn a jejich vyhlazení, vymalování a natření spodních částí stěn omyvatelným nátěrem namísto palubek. Položilo se nové lino, pořídily dvě skříně na výstavku pohárů. Okna v zasedačce i lokálu hospody dostala nové žaluzie. Zakoupeny byly i nové dveře, propojující zasedačku s kuchyní. V lokálu u pípy se měnil odpad. Práce vykonávalo ve volném čase několik místních dobrovolníků, převážně z řad hasičů, řemeslníků, ale i cizí odborné firmy. Pracovalo se průběžně od února až do počátku června. Starostka doufá, že i příští rok se podaří v rozpočtu vyšetřit nějaké peníze a obec ještě dokoupí nové stoly a židle. Místnost teď vypadá moderně a velmi upraveně. Společenské akce, které se zde čas od času konají a nadále určitě konat budou, tím získají na atraktivitě.

Eva Taterová

Velocipedisté si vyjeli na spanilou jízdu

V sobotu 16. června se do Zbelítova sjížděli velocipedisté ze všech koutů Česka, aby se krátce po dvanácté hodině všichni společně vydali na spanilou jízdu. Přes Spálenou, Dmyštice až do hospůdky v Pechové Lhotě. Po odpočinku, kde nechyběl guláš ani harmonika zase téměř stejnou cestou zpátky. Na starých vyšperkovaných kolech a v slušivých dobových kostýmech. Hlavním iniciátorem všeho byl Jarda Kotrba a jeho rodina, která pořádání této akce škvěle zvládla. Velocipedistům popřála šťastnou cestu i starostka obce.

Dorazili až z Českých Budějovic, Písku, Berouna, Jistebnice, Plzně i šumavského Zdikova. Zbelítov reprezentovala desítka členů z Kotrbovy rodiny. K vidění bylo osm vysokých kol, hasič v bílé uniformě na požárním kole, chasníci, šviháci i elegantní dámy. A dokonce dvě vysoká kola v dětském provedení. Na jednom z nich se vydal i předškolák David Erfaňuk a cestu zvládal velmi dobře.

Jarda Kotrba se na společnou jízdu pěkně ustrojil

Nejspíš podědil sportovní geny po dědečkovi Jardovi Kotrbovi. To jeho mladší bratr Miša měl úkol snadnější. M a m i n k a K á t a ho usadila do lod'ky, připevněné ke svému kolu,

a tak musela šlapat za dva.

Zaregistrovalo se celkem 49 účastníků, z toho pět dětí ve věku od tří let. Každý obdržel startovní číslo, které si připevnil na svůj bicykl. Nechybělo malé občerstvení, společné fotografování a pak hurá všichni na kola. Na trasu o celkové délce cca 20 kilometrů, se zastávkou na půli cesty v Pechové Lhotě. Tam v hospůdce vyhrával harmonikář Ladislav Kofroň. Soutěžilo se, kdo dojde nejdál na upraveném kole, které mělo opačné řízení. Vítězové za urputnou snahu obdrželi v cíli sladkou odměnu - dort s vyobrazením vysokého kola. Veliký ohlas sklídilo vystoupení místních žen, přestrojených za uklízečky. Tím se premiérově blýskly už při březnové oslavě MDŽ. Po celodenním putování přišel všem k duhu smažený řízek a občerstvení z místní hospůdky. I pečivo připravené pořadatelí i některými účastníky setkání. K dobré náladě opět přispěl Ladislav Kofroň s harmonikou, k níž se mnozí účastníci svým zpěvem přidali. -et-

Na velikonoční koledu v teplém oblečení

Zima nezima, déšť nedéšť, všechno jde stranou o Pondělku velikonočním. Kluci i děvčata, malí i větší, s doprovodem

Na koledu se již tradičně vydávají i děvčata.

koledníků či ve skupinkách spíš neubývají. Starší sice odrůstají, ale doplní a nahradí je s velkým elánem zase ti mladší a malí.

Letos se na koledu vypravila téměř třicítka dětí. Velikonoční tradici se tak skvěle daří a nemá šanci jen tak upadnout.

Kluci letos koledovali v rukavičkách.

Letošní chladné ráno 2. dubna však museli koledníci obléct teplé bundy, čepice a někteří ještě pro jistotu i rukavice. Navzdory tomu však bylo po vsi celé dopoledne pěkně rušno a

A dospělí dělali občas doprovod.

veselo. To když se koledníci potkávali, porovnávali svoje výslužky a sdíleli tipy na přející hospodyňky.

Dům od domu tak odříkávali koledu a jejich košíky plnily nejen vajíčka, ale i další dobroty a cukrovinky.

Eva Taterová

O Noci s Andersenem s řehtačkami po vsi

Již osmnáct let patří závěr měsíce března v Česku Noci s Andersenem. Celostátní akci pro děti, připomínající výročí narození dánského pohádkáře Hanse Christiana Andersena. V mnoha knihovnách po celém Česku tráví děti celý večer nebo nocují do rána. Letos 2. dubna uběhlo již 213 let od narození slavného pohádkáře. Na Zelený čtvrtek 29. března pořádala knihovnice Marie Nováková Noc s Andersenem ve Zbelítově již počtvrté. Spolu s vnučkou Anetkou připravila pro čtrnáctku dětí pestrý program. Děti v knihovně nespaly, ale až do 22. hodiny zde strávily večer plný her, poznání a zábavy. Knihovnice myslela na všechno, a tak nechyběly domácí perníčky, kokosky ani mrkvový džus.

A protože byl právě Zelený čtvrtek a dle velikonoční liturgie zvony odletěly do Říma, odstartoval program obchůzkou po vsi. A jak jinak než s velikonoční řehtačkou, jejíž hrkání má zvony dočasně nahradit. Početná skupina dětí obešla spolu s knihovnicí celou ves a díky řehtačce o sobě dávala patřičně vědět. A pak už přímo v knihovně proběhl večer plný poznání, tvoření, poučení i zábavy. Třeba když z barevného papíru děti tvořily motýlky, lodičky nebo šipky. Ze společenské hry Čichaná aneb co je to za vůni? zkoušely rozpoznat čokoládu, ananas, jablko, kávu nebo třeba vařené brambory. „Malovali jsme obrázky, skládali puzzle Milevska a Karlštejna, četli si, zkrátka od každého něco,“ přiblížila knihovnice. Ta dětem nepamovala povědět o osobnosti věhlasného dánského pohádkáře a vyjmenovat jeho pohádky. Jednu z nich Divoké labutě znal a jako jediný četl Jakub Kraus. S pozdním večerem se malí Andersen vypravili ven na dvorek, aby hledali poklad. Ten obě spoluorganizátorky ukryly pro každého zvlášť do větví živého plotu. A tak všichni chvilku pátrali a svítili, než se mohli zaradovat z objevených cukrovinek a rozejít domů.

-et-

V knihovně bylo veselo a také se tvořilo.

Čarodějnice doslova na každém rohu

V týdnu před filipojakubskou nocí začaly Zbelítov postupně ovládat čarodějnice. Objevovaly se na vstupech a průčelích domů, plotech, tarasech, ve větších stromů, zahradách nebo volně na chodníku. Naštěstí šlo o babizny vycpané, jejichž osud se zpečetil na hranici za vsí. V pondělí 30. dubna navečer dosáhl jejich počet úctyhodných 28. Před třemi lety odstartovala tuhle recesi kronikářka Ludmila Příbylová a vloni už obec zkrášlovala šestnáctka vycpaných babizen. Letos se ježibaby a čarodějnice staly vyhledávanou atrakcí pro domácí, projíždějící i návštěvy. Vykukovaly doslova na každém rohu. Jejich hojný výskyt možná trochu avizovala i perníková chaloupka uprostřed vsi s ježibabou, Jeničkem a Mařenkou.

Jedna z babizen svůj let nezvládla.

Prvomájový průvod úplně nově

„Zbelítáci všech domů spojte se! ČSŽ Zbelítov zdraví 1. máj! Ať žije 1. máj lásky čas! Sláva! Hurá!“ Tyto a mnohé další výkřiky prořizly 1. května poklidné sváteční odpoledne ve vsi. V úplné premiéře zde totiž probíhal prvomájový průvod jako vystřižený z časů minulých. Pokus o tuhle recesi nově v obci vyhlásila chalupářka Šárka Šrámková při pálení čarodějnic 30. dubna večer. Nápad se shledal s odezvou a navzdory zoufalému nedostatku času na obstarání kostýmů i rekvizit se v úterý 1. května odpoledne sešla dole na návsi třináctka statečných. Napříč vesnicí se tak vydalo šest pohledných pionýrek s uvázanými červenými šátky, modrými halenami, v suknicích a s culičky ve vlasech. Co na tom, že některé z nich jsou už dávno důchodkyně, Káťa na mateřské dovolené a páťáčka Anetka zase netuší, co prvomájové průvody vůbec znamenaly.

Smysl pro humor a strhující nadšení měla tahle věkem nesourodá parta na rozdávání. Rudý šátek okolo krku si vzorně uvázal i jediný pionýr Vašek. Zdravotní sestřička Magda si zase nesla brašničku první pomoci a v ní lahvinku životabudiče. Co kdyby přišla zima nebo nalávali něco, co ona a ostatní nepijí? Autorka celé recese Šárka Šrámková se s manželem přestylizovali do role družstevníků v montérkách. Strapatá mávátko, papírové holubičky,

K vidění byla třeba družstevnice na židličce v ohrnutých gumovkách. Sportovkyně na žebříčku, sápad se na dvě malé lahvičky se špiritusem nebo kráska ve větvích stromu s Lexikonem kouzel. Provoz jednosměrné ulice u Zlatiny monitorovala ježiradarem další babice. A jiná na opačném konci vsi se nemohla rozhodnout zda letět na Pahorka nebo Pankrác? Cyklistka si nasadila na kolo turbo motory z březových košťat a jiná vleže na plotě připomínala spíš nočního lupiče. Lyžařka, hokejistka s bruslemi, baba s koupací čepicí na hlavě nebo stvoření, podobné spíš na lesního Hejkala. Další hrdinka hlídala štos palet a jiná zas s pořádným podvozkem z kořenů vrby. Některé byly krásné a jiné naopak. „Jsem zelená, asi jsem zhulená,“ oznamoval nápis na jedné. Uprostřed zahrady mateřské školy postávala Malá čarodějnice i s havranem Abraxasem.

„Když chlastáš - nelítej!“

Všem vévodila a k morálce nabádala čarodějnice, která sama svůj let nějak nezvládla. Rozplácla se o strom u rybníka a zanechala po sobě jenom otisk oblečení. A výstižné varování: „Když chlastáš - nelítej!“ Babiznám nechyběly ani typické čarodějnické propriety - pavouk, had, košťata, bradavice nebo křivé nosy. Za veselého jásootu byly navečer vozidlem CAR ODEJ hromadně svezeny a po vztyčení májky, spolu s dětským lampionovým průvodem putovaly až na Pahorka za ves. Kdo přišel včas, musel uznat, že usazené na hranici vypadaly spíš jako divačky v kině než čekatelky na svůj žeh. Na Pahorka dorazila v průběhu večera ještě tajemná čarodějnice, která dětem rozdávala bonbóny a všem dobrou náladu.

Eva Taterová

transparenty, kytice rozkvetlých šefříků, nic z toho v průvodu nechybělo. Celý jej vedly i uzavíraly dva alegoricky vyzdobené zahradní traktůrky. Josef Dub se na valníku jednoho z nich prokazoval plechovou vlaječkou jako „zdravotník čs. červeného kříže.“ A aby žizeň neměla šanci, naložil ještě bednu piv. Vozidlo uzavírající celý průvod řídil v klobouku, šarmantním obleku a kratasech Tomáš. V průvodu zkrátka nemohlo nikoho nic zaskočit. Zaskočení však byli domácí, ale jen do chvíle pochopení. Pak průvodníky zvesela vítali, velmi často hostili a někteří se k nim do průvodu dokonce připojili.

-et-

Zdeněk Klásek začal psát knihy až v důchodu

Zbelítovská knihovna má ve svém fondu i knihy Zdeňka Kláska. Spisovatele, který žije ve Zbelítově již šest let. Psát začal teprve před čtyřmi lety, ale vyšly mu už tři knihy. Povídková Sedm dýmek a mincí, a dvě knihy pohádek pro děti. Třetí pohádkovou knihu čeká křest letos na podzim. A v šuplíku má dokončenou i čtvrtou

knihu pohádek. Tvrdí, že tím jeho pohádkové období už definitivně skončilo. Nyní píše román z policejního prostředí. Příběh rodiny, který začíná v roce 1860 a kde se četnické řemeslo dědí z generace na generaci. Zdeněk Klásek je původem z Prahy, ale většinu svého života strávil v Jižních Čechách. Na svoji Letnou však dodnes nedá dopustit. Z Prahy zamířil kvůli bytu na Česko-Krumlovsko, později se stěhoval do Branic, Milevska až zakotvil ve Zbelítově. Výuční list má v oboru lakýrník, autolakýrník a písmomalíř a tohle řemeslo dělal téměř celý život. Na Milevsku se intenzivně věnoval cyklistice. Jezdil, trénoval mládež a servisoval kola. Když se později všichni pustili do podnikání, pro něj z toho nějak automaticky vyplynula opravná jízdních kol. Dnes už je v penzi, ale kola servisuje pořád. Je proslulým dýmkařem a s dýmku absolvoval i několik zahraničních soutěží. Své dýmky několikrát vystavoval. V Milevském muzeu skončila úplně nedávno jeho výstava retro předmětů. O dýmkách a svých knihách pořádá besedy.

Priznává, že na kole už teď jezdí málo, spíš hodně chodí. Má svůj oblíbený desetikilometrový okruh, který se snaží alespoň třikrát v týdnu obejít. Nejraději sám, někdy s dýmku, ale to pak jde spíš pomaleji. Zato hodně přemýšlí a pozoruje přírodu kolem sebe. Psaní a servis kol mu teď zabírají hodně času, ale obojí dělá rád.

Jak jste se dostal ke psaní a proč až v důchodovém věku?

Celý život jsem na to pořád nějak neměl čas a říkal si, že začnu až v důchodu. Vůbec mě ale nenapadlo, že to budou pohádky. Všichni mi říkali, „Ty napiš paměti, ten Tvůj život...“ Tak jsem je začal v důchodu psát. Od útlého dětství až do nějakých 17-18 let. Jenže mě to přestalo bavit a odložil jsem to. Vznikla ale myšlenka, že bych mohl napsat povídky a v nich svoje příběhy z paměti zužitkovat. Protože rád kouřím dýmku, vsadil jsem do každé povídky nějakého kuřáka dýmky. Tak vznikla moje první knížka Sedm dýmek a mincí. Název je trochu zavádějící, někteří mají tendenci chápat to jako encyklopedii o dýmkách. To ani náhodou, je to o životě, ženských, pohádkách, takové pohodové čtení. Jedna z povídek se jmenuje Pohádka o mluvící dýmce. Ta dýmka mluví se svým majitelem, ale jenom když si ji zapálí. Vždycky u toho ale usne a po probuzení neví, zda mluvící dýmka byla skutečnost nebo jen sen. Tímhle mi naskočil takový impuls zkusit napsat pohádku pro děti. Pak to šlo rychle a pohádky mi v hlavě doslova naskakovaly. První kniha se jmenuje Jedenáct pohádek, druhá Dvanáct pohádek, třetí Třináct pohádek a čtvrtá ponese název Jihočeské pohádky. Těch bude v knize více než dvacet, dříve bude zasazen do Jižních Čech. Píšu totiž hrozně rád o prostředí, které znám, pak se mi o tom dobře píše. A ještě k těm pohádkám, všechny jsou nové a žádná z nich se v jiné knize neopakuje.

Kdy nejčastěji píšete a kde sbíráte náměty?

Píšu v podstatě hlavně v zimě. V létě to moc nedávám, protože mě zaměstnávají ta kola. Nejvíce nápadů mívám ve vaně. Asi

máme tady ve Zbelítově nějakou zázračnou vodu, říkám s nadsázkou na všechny strany. Stačí se jednoduše naložit do horké vany, k tomu mít dobrou kávu a myšlenky mi už běží samy. To pak vylezu a honem běžím k počítači, abych si všechno zapsal a nezapomněl to. Náš Tomáš se mě pokaždé ze srandy zeptá: „Tak co, máš další pohádku?“ 80 procent nápadů tedy vzniká ve vaně a zbytek při mých procházkách přírodou.

Kniha, na které teď pracujete, už ale pohádky nejsou...

Nejsou, bude to příběh sága jedné policejní rodiny od roku 1860 až po současnost, nějakých 160 let. V té rodině bude šest pokolení a četnické řemeslo se zde dědí z generace na generaci. Vůbec jsem ale nečekal, co si tímhle na sebe upletu. Než jsem začal, musel jsem si udělat rodový strom, protože jsem se v tom ztrácel. Začínám v roce 1860 četníkem na Milevsku, rod pokračuje na Klatovsko, Písek, Budějovice a Prahu. Končit to bude tím, že poslední z rodu, o kterém já budu psát, se zamiluje do dívky z Milevska. Odstěhuje se za ní a celý kruh se tak symbolicky uzavírá. To je hlavní myšlenka, ale teď tam zdaleka ještě nejsem. Psal jsem denně celou zimu, protože mě to bavilo a naplňovalo. Ted' jsem v roce 1968. Největší strach jsem měl z válečných období. Vůbec jsem totiž neznal kompetence četníků. Co směli, nesměli, jak se chovali a tak. Až jsem se dostal do Muzea policie, kde mi plukovník Galaš věnoval svůj čas a vyjasnil odpovědi na moje otázky. Pak už to byl máček psát o válečných obdobích z pohledu četnictva, oproti době po roce 1945. To teprve byl guláš a dlouho jsem se v tom hledal. Orientovat se v tom a napsat to zajímavě pro lidi. Končili tehdy četníci, finanční stráž, vznikaly revoluční gardy, začínalo SNB, VB, začínala milice, a další složky, no hotový masakr. Celý rod v knize je smyšlený a případy mám nachytané třeba z černé kroniky, kterou jsem občas trochu pozměnil. Staré případy mám načtené z muzejních archivů a spoustu jsem si sám vymyslel. Některé mám od známých policistů. Nechtěl jsem, aby to bylo jenom od případu k případu, a tak tam vsazuju spoustu reálných věcí. Co se v tom daném období stalo na politické, kulturní nebo sportovní scéně. Ted' mám trochu obavy, že to nebude jedna knížka, ale nejspíš dvě. Myslím, že to budu psát tak tři, čtyři roky.

Pořádáte výstavy, besedy, podporujete Domov sv. Anežky...

Výstavy jsem měl zatím tři. O dýmkách v Milevském muzeu, Sedlčanech a úplně nedávno retro výstavu předmětů z let 1960 - 1980. Besedy jsou na téma knížky, dýmky se k tomu pak vždycky nějak přifaří. Ted' třeba ta pro děti v Konstantinových lázních, kde jsem pobýval. Jezdím tam téměř dvacet let a za nic na světě bych tyhle lázně nevyměnil. Je tam moc krásně a prospívá mi to tam. A mimochodem, je neuvěřitelné, jak tam děti úplně automaticky každého člověka pěkně pozdraví. A dýmky? První jsem začal kouřit na vandru v 17 letech a od té doby kouřím s menšími přestávkami pořád. Začal jsem je sbírat a doslova tomu propadl. Mám jich k sedmi stovkám, ale ke kouření používám jenom tak 20 až 30 z nich. Na procházce, u psaní a nicnedělání. Zkrátka, fajfce je potřeba se trochu věnovat. Někdy v roce 2007 jsem objevil internetový klub Dýmka.net, a stal se jeho členem. Začali jsme dělat celorepublikové srazy, jezdili na soutěže a už to frčelo. Klub má zhruba padesát aktivních členů, prezidenta a správní radu, již jsem členem. Kus světa, hlavně Evropu jsem poznával dřív s cyklistikou a teď ten zbytek poznávám s dýmku. Na srazích děláme už deset let aukce námi přinesených předmětů, které mezi sebou pak dražíme. My při tom uijeme spoustu srandy, ale důležité je, že celý výtěžek pak putuje Domovu svaté Anežky v Týně nad Vltavou. A hlavně, nic z toho nezůstane nikomu za nehty, všechno jde na Anežku. Dýmkaři z celého Česka si tohle zařízení vzali zkrátka za své. Je to jejich i moje srdeční záležitost. Běží to takhle už deset let, a když řeknu, že celková darovaná suma se vyšplhala na milion korun, tak asi nebudu daleko od pravdy. Já říkám, že dýmkaři jsou lidi s velkým srdcem. Eva Taterová

Roky s osmičkou na konci v datech a událostech - rok 1948

V tomto roce proběhla v republice tzv. II. pozemková reforma a k tomuto byla v obci 20. ledna svolána veřejná schůze. Obec se mohla ucházet o půdu u velkostatku Jenišovice, byla ustanovena rolnická komise, středisko komisí bylo v Dmýšticích. Z naší obce si dvánáct drobných zemědělců rozdělilo 10,89 ha na tzv. „Dlouhých“.

Obec také v tomto roce obdržela od ministerstva zemědělství podporu na sucho ve výši 24 742 Kč, která byla rozdělena mezi zemědělce podle velikosti hospodářství, průměrně to bylo 80 Kč na 1 ha.

Na 1. máje byl uspořádán společný průvod za účasti předsedy MNV a předsedy akčního výboru, mládeže a části místních občanů. Vyzdobeny byly dva vozy a traktor. V 8 hodin ráno pochoval průvod do Milevska, kde byl zapojen do hlavního průvodu.

V měsíci červnu byla vyřízena žádost o zřízení telefonu v obci. Za jednoho půldne byly vykopány všechny jámy přes obecní drah 140 cm hluboké, do kterých se druhý den postavily sloupy a telefon se zavedl do domu Jaroslava Kothery (předsedy MNV). Zahájení provozu bylo 15. června 1948 panem kontrolorem Jabornickým z Tábora a telefon byl přihlášen na číslo 93. Obec se podílela částkou 8 473 Kč, druhou polovinu zaplatil stát.

V tomto roce se dohodli zemědělci, aby si usnadnili polní práce, že založí Zemědělské strojní družstvo. Přihlásilo se 21 členů, družstvo bylo založeno pro soukromé hospodaření. V květnu přivezl Václav Buzek a František Komárek traktor Zetor 25 H ze Zbrojovky Brno, od mlynáře Šerhanta z Božetic koupili valník. Na toto si u Hospodářské záložny v Milevsku brali půjčku a spláceli to ve směnkách. Také hospodářové zakoupili samovazy na obilí, což byla velmi velká pomoc při žních v obci.

V říjnu bylo zavedeno pro všechny obyvatele v zemi „Národní pojištění“, které se platilo podle velikosti majetku, například statek č. 12 platil 810 korun ročně. Pozemková daň byla zrušena, ale pouze na čtyři roky.

27. října byla pořádána veřejná schůze v hostinci Františka Lipy k výročí vy-

hlášení republiky. Schůze se zúčastnil předseda MNV Jaroslav Kothera, předseda místní akční skupiny Josef Vlk, za svaz českých zemědělců Václav Buzek, místní referent osvětové besedy František Peterka, svaz mládeže a školních dětí za přítomnosti pana učitele Bodláka z Milevska. Po slavnostním projevu byla projednána příprava na slavnostní průvod do Milevska. Každá obec nesla tabuli, kde byly vypsány splněné dodávky, tabuli nesl předseda komunistické strany Václav Doleček, prapory nesla školní mládež.

Obec v tomto roce obdržela od Zemského národního výboru mimořádnou dotaci na opravu obecních cest ve výši 80 tisíc korun. Na tyto opravy dojížděli traktory zdejšího strojního družstva za plat 65 korun na hodinu, občané, kteří pracovali na cestách, měli 15 korun na hodinu. Kámen lámali na svých polích za plat 100 korun za kubík. Opravovaly se cesty V Netušile, u Kavkova kříže, u Jezera, kde se postavil nový most přes potok, dále proti Mláce, v Jablanech a provedla se oprava a vytažení malého potoka od Rozhoňových až k silnici.

V prosinci navštívila namátková kontrola větší sedláky a dobrovolně vynutila 375 kg pšenice, 100 kg žita, 250 kg hrachu a 4 060 kg brambor. Kontrola zůstala v obci až do rána a na veřejné schůzi, která byla svolána, vybrala ještě 555 kg žita.

V tomto roce se zastavilo vydávání „Domovských listů“, po 1. lednu následujícího roku se musely veškeré zásoby prázdných listů znehodnotit a o tomto sepsat protokol. V naší obci byly znehodnoceny dva čisté domovské listy.

Pan kronikář zaznamenal také ceny, jaké byly v tomto roce, tak pro zajímavost opisují jeho řádky:

„Štofové šaty (tím je podle mne myšlen pánský oblek) stály na volném trhu 10 - 15 tisíc korun. Na body vázaném trhu stála látka na takové šaty 3 tisíce, od ušití se krejčímu platilo až 1 200 korun. Krátký zimník stál 2 110 korun, kalhoty polocajkové 578 korun, kabát bez podšívky pro všední den 770

korun. Cukr stál 150 korun, kilo čokolády 480 korun, kilo vajec (asi 17 kusů) 44,20 korun, pomeranče 120 a citrony 60 korun za kilo a ještě nejsou k dostání,“ konstatuje kronikář.

Tolik něco z historie naší obce a jejích občanů v roce 1948.

Ludmila Příbylová, kronikářka obce

V soutěži Vesnice roku získala obec Diplom za vzorné vedení obecní kroniky

V letošní soutěži Vesnice roku Jihočeského kraje získal Zbelítov Diplom za vzorné vedení obecní kroniky. Hodnotící komise tak ocenila píli, svědomitost a pečlivost s jakou kronikářka Ludmila Příbylová kroniky vede. Patří jí za to veliký dík a gratulace! Je to úspěch pro celou obec, který potěší.

Obec se do celostátní soutěže Vesnice roku zapojila již podruhé. Poprvé v roce 2013 kdy získala čestné uznání za obnovu sakrálních památek a podruhé letos. V pondělí 11. června dopoledne přijela početná hodnotící komise, aby na místě zjistila a posoudila aktivity obce za předcházející rok a přidělila příslušné body. Zaznamenala novou bytovou výstavbu, navštívila mateřskou školu, knihovnu, zašla na upravenou dolní náves, k pomníku padlých i kapličky. Kronikářka Ludmila Příbylová přichystala při této příležitosti v sálu kulturního domu obsáhlou výstavku nazvanou **U nás to žije...a dobře se nám tu žije...** Vкусně uspořádané fotografie a texty na panelech tak skvěle doložily bohatou kulturní činnost obce v posledních letech. Členky komise se o vše živě zajímaly, fotografovaly a zjištěné poznatky zapisovaly. Kromě starostky a místostarosty se setkání zúčastnila i předsedkyně ČSŽ, kronikářka a knihovnice.

Výsledky soutěže byly vyhlášeny už o týden později v pondělí 18. června. Vesnicí roku Jihočeského kraje 2018 se stal Svatý Jan nad Malší na Českbudějovicku. Do letošního již 24. ročníku soutěže se přihlásilo celkem 18 obcí z celého Jihočeského kraje. Z toho šest obcí z Písecka. Z nedalekého okolí Kučeř, Branice a Bernartice.

Eva Taterová

Z mateřské školy

V rámci projektu Zdraví dětem neziskové organizace ZkusToZdrave již podruhé dorazila lektorka do naší školky, tentokrát s programem „Jak jel Zdravík do ZOO.“ Hlavním cílem tohoto projektu je boj s dětskou obezitou. Děti si zopakovaly pravidla chování v lese, učily se rozeznávat exotická zvířata a stravu, kterou se živí, dělily zvířata na býložravce, masožravce a všežravce. Přitom si osvojovaly základy zdravého stravování člověka ve srovnání se stravou zvířat a důležitost pravidelného pohybu člověka ve srovnání se zvířátky. V pátek 13. května na pozvání paní knihovnice Marie Novákové navštívily děti místní knihovnu. Paní Nováková měla připravené nové dětské knížky na prohlížení a děti tentokrát také přinesly ukázat svoji oblíbenou knihu.

V pátek 4. května proběhl zápis do naší mateřské školy a zapsat se přišlo se svými rodiči pět nových dětí. Tři děti byly omluveny a dostavily se v náhradním termínu. Celkem bylo zapsáno osm dětí, všichni kluci. Čtyři z nich jsou tříletí a čtyři dovrší tři roky teprve v průběhu školního roku. Naopak ze školky odchází devět dětí do základní školy. Na nový školní rok je tedy zapsáno dvacet tři skřítků. Ve středu 9. května přijela do školky pracovnice ze zdravotnického zařízení Prima Vizus a rodiče měli možnost nechat preventivně vyšetřit zrak svému dítěti pomocí speciálně diagnostické videokamery, která může včas odhalit závažné oční vady. Poslední květnové dopoledne se na fotbalovém stadionu v Milevsku konal 11. ročník sportovních her mateřských škol. Deset nejstarších dětí jelo reprezentovat naši školku. Sčítaly se výsledky všech dětí z pěti sportovních disciplín. Tři pokusy měly děti v hodu na cíl, měřila se délka pětiskoku („žabáků“), čas ve vymezené dráze ve skákání v pytli a celkový čas po absolvování překážkové dráhy a štafetového běhu všech dětí. Ze dvanácti zúčastněných školek se naše děti umístily na třetím místě.

Dětský den jsme prožili ve spolupráci s HZS z Milevska. Hasiči přijeli za dětmi se dvěma hasičskými vozy. Děti prozkoumaly auto zblízka i zevnitř, mohly se do něj posadit, prohlédnout si a vyzkoušet hasičské

oblečení a některé pomůcky. Ke konci návštěvy měli hasiči přichystané překvapení. Na trávě z natažené hadice stříkali vějíř vody, kterým mohly děti probíhat a osvěžit se v teplém počasí.

Na odpoledne 6. června byli pozváni na zahradu MŠ všechny děti, rodiče a příbuzní. Přichystaná byla Zahradní slavnost s klaunem Číkem, na které jsme se chtěli

s koncem školního roku společně rozloučit. Hned v úvodu jsme ve spolupráci s Číkem pasovali naše předškoláky na školáky. Na památku na léta strávená v naší školce obdržely děti upomínkové dárky a dětskou knížku od paní starostky Honzíkové. Pak už začala soutěžní a taneční zábava s klaunem Číkem pro všechny přítomné. Ještě bychom rádi poděkovali zbelítovským hasičům za zapůjčení stanu, který poskytl dětem v perném odpoledni příjemný stín. V pátek 15. června jsme vyrazili na pěší výlet ze Zbelítova do Milevska. Naším cílem byla točená zmrzlina. Všech dvacet jedna odhodlaných dětí, včetně těch malých, zvládlo celou cestu pěšky pěkně zvesela. Zpátky už se jelo autobusem. Chtěli bychom také oznámit ukončení sběru PET lahví a papíru v mateřské škole a zároveň poděkovat všem za uplynulou spolupráci.

Za Mateřskou školu Skřítků ředitelka Hana Mařhová

Dřevěný přístřešek vedle obchodu s potravinami na návsi je doslova a písmene multifunkční. Vloni o Vánocích se už podruhé proměnil v Betlém se vším, co k němu patří. O Velikonocích ho opanovala barevná jarní vajíčková výzdoba plná zajíců a slepic. Před čarodějnicemi následovala výzdoba čarodějnicko-pohádková s Jeničkem v kleci, Mařenkou, Ježibabou. O dětském dnu zase skvěle posloužil dvěma cukrárkám jako poutový stánek s cukrovinkami. A právě teď zde můžete načerpat užitečné tipy na léto - téma je Výlety, prázdniny, dovolená. Najdete zde třeba jízdní řád lodní dopravy Orlík i s příslušným ceníkem, tip na výlet do Stezky korunami stromů na Lipně, Pisku nebo Milevského kláštera. Letnímu tématu odpovídá i celá jeho výzdoba. Nechybí cestovní kufr, deštník, nafukovací věci na vodu ani improvizovaný ohýnek i s ešusem na jídlo. Zkrátka, i tentokrát se ti stejní autoři zhostili svého nápadu s humorem a kreativní grácií. Nemá to chybu, zajděte se podívat a pobavit. -et-

Životní jubileum oslavili

(a souhlasili se zveřejněním)

Milan Novotný	50 let
Romana Jarošová	55 let
Stanislav Král	55 let
Petr Marvan	55 let
Marie Vlková	60 let
Jiří Příbyl	65 let
Josef Dušek	70 let
Jaroslav Volf	70 let

Blahopřejeme!

Narodili se

11.6. Michaele Kocourkové dcera Michala

24.6. Pavle Kotrbové syn Jonáš Mrzena

Odešel navždy

Dne 4.4. nás ve věku 82 let navždy opustil
pan **Jaroslav Marvan**.

Čest jeho památce!

Vzpomínky

• Dne 10. května před 20 lety jsme se navždy rozloučili s mým tátou, laskavým dědečkem a pradědečkem panem **Ladislavem Kubcem**. Tatínek pracoval jako zednický mistr u tehdejšího Stavebního podniku v Milevsku a také byl dlouholetým velitelem hasičů ve Zbelítově. I když 20 let je dlouhá doba, zůstane v našich srdcích a vzpomínkách.

Kdo jste jej znali, vzpomeňte, prosím, s námi.

**Děkuje dcera Alena Řežábková s manželem
a rodinami svých dětí,
rodina Kubecova a ostatní příbuzní.**

• Utichlo srdce, zůstal jen žal,
Kdo Tě měl rád, vzpomíná dál.

Dne 4. dubna uplynulo již 10 let
kdy nás navždy opustil
pan **Josef Vlk** ze Zbelítova.

Stále vzpomíná dcera s rodinou

Co se chystá?

14. července (sobota)

**SOUTĚŽ O PUTOVNÍ POHÁR HASIČŮ OKRESU PÍSEK 2018
a SOUTĚŽ O POHÁR STAROSTY SDH ZBELÍTOV**

na louce pod mateřskou školou
nástup družstev ve 12:50 hodin, začátek ve 13 hodin
soutěž mužů a žen v kategoriích Open/Klasik -et-

1. září (sobota)

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

Na konci prázdnin a počátku nového školního roku chystají členky ČSŽ pro děti program (nejspíše bojovou hru), zakončený opékáním buřtů. Plánovaný termín ještě potvrdí, určí místo konání i přesný čas.

-et-

září

TANEČNÍ ZÁBAVA na téma Olym—starověký Řím

sál kulturního domu

Přesný termín konání zábavy bude včas sdělen, sledujte plakáty. Pořádá starostka a zastupitelé.

-et-

do Zbelítova zavítá muzikál...

Ochotníci z Kovářova, kteří si říkají OPONA, navzdávají muzikál Rebelové. Slavnostní premiéru chtějí mít doma v Kovářově, ale pak budou s muzikálem putovat. Přislíbili, že do Zbelítova s tímhle představením rádi přijedou. Těšit se na ně můžeme nejspíš na podzim. Termín konání bude včas upřesněn.

-et-

Sběr železného šrotu. V sobotu 14. dubna odpoledne za krásného počasí proběhl v obci sběr železného šrotu. Kdo se doma potřeboval něčeho od železa zbavit, měl výbornou příležitost. Pořádání celé akce se ujali jako obvykle místní hasiči. A s nimi se vydaly sbírat železi po vsi i dvě hasičky. Všichni sebrali, naložili a po víkendu prodali dva valníky. Výtěžek z prodeje použije spolek na svoji činnost.

-et-

Chcete Zbelítovský zpravodaj elektronicky?

Jenom připomínám, že na požádání je možné dosílat Zbelítovský zpravodaj i elektronicky. Například někomu z rodiny, okruhu známých, kamarádů nebo přátel, kteří už třeba ve Zbelítově nebydlí, možná přijíždějí zřídka nebo vůbec, přesto se o dění v obci, události a novinky stále zajímají. Stačí jenom sdělit Vaši emailovou adresu nebo o tohle požádat na redakční email, uvedený na této straně dole v itineráři.

-et-